

РЕШЕНИЕ

№ 18832

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4967** по описа за **2024** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Смарт Сайбер“ ЕООД - [населено място], представлявано от управителя Г. М. У. чрез адвокат Ц. З. срещу Решение №1590/02.04.2024г. по НАХД № 92/2024г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 23-2300575/17.11.23г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ област София, с което на „Смарт Сайбер“ ЕООД - [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“- София област, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и

възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 04.08.2023г. е връчен протокол за извършена проверка на „Смарт Сайбер“ ЕООД, в който протокол са констатирани нарушения на трудовото законодателство и дадени задължителни предписания за изпълнението им. Дадено е задължително предписание за дружеството под № 13, а именно дружеството да изплати на К. С. начисленото във ведомостта за заплати за месец май 2023г. уговорено трудово възнаграждение в размер на 3 502.33 лв. Срокът за изпълнение на даденото предписание е бил до 04.09.2023г.

На 18.09.2023г., е установено, че дружеството не е изпълнило задължителното предписание, дадено при предходна такава. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.415, ал.1 от КТ. Съставен е АУАН, в който са описал констатациите за извършеното на 05.09.2023г. нарушение на чл.415 от КТ. Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което при същото словесно описание и правна квалификация на нарушението на „Смарт Сайбер“ ЕООД е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че касаторът е извършил вмененото му нарушение. Изпълнителното деяние на нарушението по чл. 415, ал. 1 от КТ се изразява в неизпълнение на задължително предписание на контролен орган, като формата на изпълнителното деяние - действие или бездействие зависи от съдържанието на предписанието. В случая се касае за бездействие, тъй като неизпълненото задължително предписание. Неизпълнението на предписанието е юридически факт, пораждащ административно- наказателната отговорност на неговия адресат. От събраните по делото доказателства се установява, че дружеството не е изпълнило задължителното предписание № 13, дадено с протокол за извършена проверка от 04.08.2023г. да изплати на К. С. начисленото във ведомостта за заплати за месец май 2023г. уговорено трудово възнаграждение в размер на 3 502.33 лв. предписанието не е било изпълнено до 04.09.2023г., с оглед на което и са налице всички законови предпоставки за носене от страна на жалбоподателя на административно-наказателна отговорност. Не са представени от

касатора доказателства, че нарушението е отстранено, поради което няма основание за прилагане на привелигирвания състав на чл. 415в, ал.1 от КТ.

Административно-наказващият орган правилно е определил приложимостта на разпоредбата на чл.415 ал.1 от КТ и наложил имуществена санкция в размер от 2 500 лв., явяващ се адекватен на вида и тежестта на извършеното нарушение, пропорционален на степента на негативна относимост на същото към закриляните обществени отношения, поради което размерът ѝ не следва да се редуцира.

Районният съд е изложил мотиви защо намира размера на санкцията за правилно определен в минималния размер, предвиден от закона. Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, тъй като се касае за нарушение на просто извършване, от категорията на т.нар. формални нарушения, което се осъществява чрез бездействие, а именно: неизпълнение на задължително предписание. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в специалния закон задължения на субекта на отговорност, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоправен резултат, и трае докато бъде установено или преустановено. Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя извода на СРС, че нарушението не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с други от същия вид.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл.63д от ЗАНН, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1590/ 02.04.2024г. по НАХД № 92/2024г. на СРС, 8 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/№ 23-2300575/17.11.23г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ област София.

ОСЪЖДА „Смарт Сайбер“ ЕООД,[ЕИК], със седалище: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 7, ап.35, представлявано от управителя Г. М. У. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- София – област съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.